

הוא מושף משיכות מצדו, ונסתר ומתפסה תחת מקום שנקרא תא הרצים עד חצות הלילה. מאחר חצות הלילה יוצאת שלהבת עמוד יצחק, ומפה בתרנגול הזה שנקרא גבר, כמו גבר אחר עליון ממנו. פיון שמפה בו גבר זה, קורא ונותן ששה קולות, וכלם בהשכל.

בשעה שהוא קורא, כל תרנגולי העולם הזה קוראים, ויוצאת ממנו שלהבת אחרת ומגיעה תחת פנפיהם, וקוראים. מה הוא קורא? בשעה ראשונה קורא ואומר: (תהלים בט) קול ה' בפתח קול ה' בחדר. ובשעה שניה קורא ואומר: (מיכה ו) קול ה' לעיר יקרא, (תהלים בט) קול ה' שבר ארזים. בשעה שלישית קורא ואומר: קול ה' חצב להבות אש. בשעה רביעית קורא ואומר: קול ה' יחיל מדבר וגו'. בשעה חמישית קורא ואומר: קול ה' על המים וגו'. בשעה ששית קורא ואומר: קול ה' יחולל אילות וגו'. ואחר כך קורא ואומר: (ישעיה מ) קול אמר קרא ואמר מה אקרא וגו'. וזהו התרנגול שקורא ולא שוכך, ואחר כך קורא כמו מקדם.

ומה קורא? כל מעשי בני העולם, משום שהוא בעל התיק (של החקמה) וקסת הסופר במתניו, וכל מעשי בני העולם פותב בכל יום. ובלילה לאחר שקורא כל הקריאות הללו, קורא כל מה שפכת ביום.

ואלמלא רגליו אצבעות שלו, שהם שתי דרגות - אחד אותו שעומד באמצע שהוא גדול, ואותו שעומד מאחר שהוא קטן, שמעפבים אותו - ישרף העולם בשלהבותיו. ומה עושים? פיון שעולה הבקר וחוט אור יוצא מצד דרום, אז

איהו משיף משיכו מסטרא דיליה, ואתטמר ואתחפא תחות אתר דאקרי (מלכים א יד) תא הרצים, עד פלגו ליליא. מבתר פלגו ליליא, שלהובא דעמודא דיצחק נפיק, ובטש בהאי תרנגולא דאקרי גבר, פגוונא דגבר אחרא עלאה עליה. פיון דבטש ביה האי גבר, קרי ויהיב שית קליון, וכלהו בסכלתנו.

בשעתא דאיהו קרי, כל תרנגולין דהאי עלמא קראן, ונפיק מניה שלהובא אחרא, ומטי לון תחות גדפייהו, וקראן. איהו מה קרי. בשעתא קדמאה קרי ואמר, (תהלים בט) קול יי בפתח קול יי בחדר. ובשעתא תניינא קרי ואמר, (מיכה ו) קול יי לעיר יקרא (תהלים בט) קול יי שובר ארזים. בשעתא תליתאה קרי ואמר, קול יי חוצב להבות אש. (דף קע"ב ע"א) בשעתא רביעאה קרי ואמר, (תהלים בט) קול יי יחיל מדבר וגו'. בשעתא חמישאה קרי ואמר, קול יי על המים וגו'. בשעתא שתיתאה קרי ואמר, קול יי יחולל אילות וגו'. לבתר קרי ואמר, (ישעיה מ) קול אמר קרא ואמר מה אקרא וגו'. ודא איהו תרנגולא דקרי, ולא שכיך ולבתר קרי כמלקדמין.

ומאי קרי. כל עובדין דבני עלמא, בגין דאיהו מאריה דאחמתא (כ"א דהכמתא) וקסת הסופר בחרצוי. וכל עובדין דבני עלמא כתיב בכל יומא. ובלייליא, בתר דקרי כל קריאן אליון, קרי כל מה דכתב ביומא.

ואלמלא רגלוי אצבעאן דיליה, דאינון תרין דרגין, חד ההוא דקיימא באמצעיתא. דאיהו רב. וההוא דקיימא מאחרא, דאיהו זעיר, דקא מעפבין ליה, יהא מוקיד עלמא בשלהובוי. ומה עבדי. פיון דסליק צפרא, וחוטא דנהירו נפיק מסטר